

Jeden príbeh

mení príbehy
mnohých

Dom Anky Kolesárovej, Vysoká nad Úhom

Koncom druhej svetovej vojny sa ľudia vo Vysokej nad Uhom počas prechodu frontu skrývali v pivničiach. 22. novembra 1944 Anna Kolesárová zamaskovaná v čiernych šatách po matke šla dať jest' vojakovi. Po chvíli začal voják na Anku naliehať, aby sa mu oddala. Ona však napriek hrozbám, že ju zastrelí, odmietla. Vytrhla sa mu z rúk a vbehla nazad do pivnice. Voják skočil za ňou, namieril automat a zakriačal: – Rozlúč sa s otcom! Dievča vykriklo: – Apočko, zbohom! Ježiš, Mária, Jozef! Vtom voják uskutočnil svoju hrozbu a vypálil dve rany.

Hned' po pohrebe do poznámok v matrike zomrelých miestny farár zapísal:

„Hostia sanctae castitatis“

(obet' svätej čistoty)

	<i>Nicolaus 22. novembus</i>	<i>Antonius Lurac panochus</i>	<i>Hostia sanctae castitatis.</i>
			<i>14. Tisíc 1928</i>

Na hrobe je nápis
„Radšej smrť ako hriech.“

Mala šestnásť rokov, bola teda a stále je rovesníčkou tých, ktorí sem prichádzajú.

Obdivujem Anku ako sa zachovala, že si chránila čistotu aj za cenu smrti a nebála sa povedať nie. Vďaka tomuto príkladu si mladí ľudia na púťach uvedomujú, že čistota je veľmi dôležitá. (Jozef)

Pri hrobe je úžasné ticho, kde v hĺbke doznievajú myšlienky. (Janka)

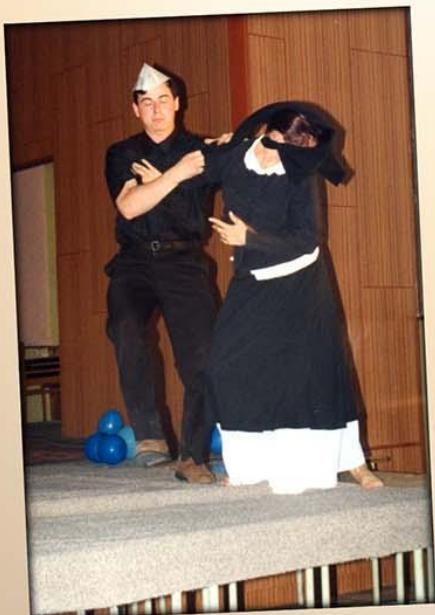

Z púte som odchádzala s velikánskou radosťou v srdci, s takou radosťou, akú som dovtedy nepoznala. Mala som túžbu opäť sa vrátiť na miesto, kde Anka vydala také presvedčivé svedectvo o sile čistej lásky. (Zuzana)

Ďakujem Anke, že stratou svojho života ukázala mnohým mladým spôsob, ako žiť. (Majka)

Jeden príbeh mení príbehy mnohých

Slza radosti – divadelné stvárnenie Ankinho života. Prvé umelecké dielo venované Anke Kolesárovej malo premiéru v júli 1999 a za desať rokov ochotníci zahráli vyše 100 predstavení po celom Slovensku aj v zahraničí. Na rôznych súťažiach získalo viacero ocenení.

Po páde totality komunistického režimu sa opäť začalo otvorene rozprávať o hrdinskej smrti Anky Kolesárovej. Keď sa o nej dozvedeli vysokoškoláci z Košíc (rok 1999), začali sem prichádzať na púte a duchovné obnovy vedení kňazmi. Tak vznikli pravidelné stretnutia pre mládež nazvané Púte radosti. Počet účastníkov stúpal a zachytilo to širokú verejnosť.

V súčasnosti ročne príde k hrobu Božej služobnice Anky Kolesárovej na viacdňové stretnutia cez štyri tisíc ľudí. Mnohí zažívajú osobné obrátenie, uzdravenie zo zranení a nový vzťah k Bohu.

Množstvo hlbokých svätých spovedí je dôkazom toho, že mladí túžia žiť s Bohom naplno. Prichádzajú tam aj ľudia hľadajúci, nepokrstení.

Tu na tomto mieste sa modlia za osobné povolanie, za dobré manželstvá a zdravé rodiny.

Tu som bol po prvýkrát v živote na svätej omši. Keď mi Pán prostredníctvom kňaza prehovoril do duše, prežiaril moju dušu svetlom, nemohol som zaspäť. Prvýkrát som sa modlil. Zažil som svedectvá iných a tiež adoráciu. Tu som sa rozhodol pre čistotu srdca a začal nový život. (Peter)

Putovanie do Vysokej nad Uhom neprestáva pritáhovať mladých. Tu sa totiž každý účastník cíti jedinečný a priyatý, zakotvený v skupinke a spoločenstve. V srdci týchto pozoruhodných podujatí však stojí samotný príbeh Anky Kolesárovej – jednoduchý, nenápadný a nevtieravý. (o. Marek Forgáč, duchovný správca Univerzitného pastoračného centra v Košiciach)

Práve na jednej z Pútí radosti som pochopila, že Pán si ma chce nechat' celú pre seba. Dnes mám milosť nosiť reholné rúcho. Ďakujem za čas, ktorý som prežila na pútiach a za Anku, jej veľký vzor a verím, že i jej pomoc. (sr. Zdenka)

Toto miesto je mohutným prameňom radosti. (o. Peter Sepeši, moderátor Arcidiecézneho centra pre mládež v Prešove)

Mladí ľudia túžia po čistej radosti, stačí im pomôcť objavíť ju v ich čistých a omilostených srdciach.

Mladosť je obdobie, kedy sa hľadajú ozajstní priatelia. Sklamaný mnohými vzťahmi a komerčne založenou spoločnosťou mladý človek túži nájsť niekoho, komu sa dá veriť a zveriť'.

Jeden príbeh mení príbehy mnohých

V tej chvíli som hlboko precítila, ako Otec ľubi svoje dieťa a v objatí napĺňatú prázdnu studňu v mojom srdci. Jeho objatie je plnosť lásky. (Mária)

Mladí, ktorí boli oslovení myšlienkou čistoty, sa môžu zapísť do tejto knihy. Tým dávajú najavo, že chcú žiť čisto, a prosia Boha o milosť, aby vytrvali.

Každý deň sa modlím za dar čistoty, pretože som pochopila, že je to najkrajší dar do manželstva. Chcem si ho uchovať pre môjho budúceho milovaného manžela, za ktorého sa už teraz modlím. (Nika)

Bývalý ateista našiel cestu k Bohu, robil animátora a teraz slúži ako animátor na pútiach rodín.

Posolstvo Anky Kolesárovej preniklo do našej rodiny a nabáda nás vraciať sa na toto miesto duchovnej sily.

Do Vysokej chodíme čerpať silu a oživenie každodenného života. (Jaroslava a Marián)

Sme radi, že program je pripravený pre manželov aj pre deti – tým sa venujú animátori. My dúfame, že aj v čase dospeívania ich tam bude ľahat' príklad čistého Ankinho života a radosť zo stretnutia s inými mladými, z ktorých na tomto mieste vyžaruje duchovná krása.

Manželia pri hrobe Anky Kolesárovej prosia o manželskú čistotu a vernosť i za čistotu svojich detí.

Do Vysokej nad Uhom rád prichádza aj otecarcibiskup Mons. Alojz Tkáč

Domček Anky Kolesárovej je miestom, ktoré ponúka prežívanie spoločenstva mladých túžiacich po opravdivej láske. (Lenka)

Nbral som odvahu a silu a minimálne po desiatich rokoch som pristúpil k spovedi. Vtedy sa všetko zmenilo. Začal som žiť pre iných. V Domčeku som našiel priateľov, zmysel života, pokoj, tichú samotu a objavil som cestu vedúcu k pokore. Nikdy predtým som nezažil taký pokoj a porozumenie. (Tomáš)

Domček dýcha obetou tých, ktorí ho celé roky opravovali a budovali. Práve to vytvára atmosféru domova a prijatia, je to ozajstný dom mladých.

Je to miesto prijatia, budovania vzťahov, zažívania viery, reflexie a zmeny života. (o. Andrej)

Radosť, to je to, čo cítim, keď sa začína púť a vidím množstvo mladých ľudí. Pociťujem ju, keď prídem do Domčeka a slávi sa svätá omša. (Martin)

Domček je skvelé miesto, kde prekvitá život. Pri každom návrate do Domčeka mám pocit, akoby som sa vracal domov. Tento nádherný pocit domova prajem zažiť všetkým mladým, ktorí sem prichádzajú. (Marek)

Duchovná obnova sa koná v Domčeku, v priestoroch,
ktoré svojpomocne vybudovali mladí pre mladých.

Niekedy mladí vyjadria, že sa splnil ich sen, že vždy túžili nájst' miesto, kde môžu byť' sami sebou, kde ich nikto neodmietne, kde sú vypočutí, kde sa môžu podeliť' o svoje pocity a nájst' skutočných priateľov, kde sa nemusia hanbiť' za svoje slzy ani za sny o čistej láske.